

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 24 stycznia 2008 r., sygn. akt I ACa (...),
w sprawie z powództwa R. K.
przeciwko Gminie Miasta G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2010 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2008 r. Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 18 czerwca 2007 r. w ten sposób, że m. in. w miejsce zasądzonej kwoty 114.651,75 zł z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 68.143,27 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 67.316,40 zł od dnia 13 maja 2005 r. do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego.

Artykuł 424⁵ § 1 k.p.c. wskazuje wymagania o charakterze konstrukcyjnym, jakie musi spełniać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

orzeczenia. Należy do nich m.in. przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie (pkt 2), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (pkt 3).

W *petitum* skargi (pkt III) skarżący podniósł, że rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego jest niezgodne prawem, gdyż narusza przepisy prawa procesowego, tj.: art. 278 § 1 k.p.c., art. 479¹⁴ § 2 k.p.c., art. 322 k.p.c., art. 230 k.p.c. i wyjaśnił, na czym polegało to naruszenie. Tym samym skarżący utożsamił dwa odrębne wymagania konstrukcyjne, tj. wskazanie przepisu prawa, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne oraz podstawy skargi wraz z uzasadnieniem.

Ustawodawca wyraźnie oddzielił podstawy skargi (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.) od przepisów, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Wskazane wymagania mają charakter samodzielny i niezależny od innych wymogów przewidzianych w § 1. Przyjęcie takiego rozwiązania było zabiegiem w celowym i uzasadnionym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140). Nie wszystkie wady postępowania poprzedzającego wydanie skarżonego orzeczenia, wytykane w ramach obu podstaw, powodują niezgodność orzeczenia z prawem, a jeśli tak się dzieje, to przepisy wskazane jako naruszone w ramach podstaw nie muszą być - i często nie są - tożsame z przepisami, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2008 r., III CNP 74/08, niepubl.).

Przytoczenie podstaw skargi i ich uzasadnienia polega najpierw na ogólnym określeniu wytykanych naruszeń prawa materialnego lub przepisów postępowania, następnie na wskazaniu przepisów, które zostały naruszone, a w końcu na wyjaśnieniu, na czym naruszenie polegało. Natomiast prawidłowe spełnienie wymagania określonego w art. art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. polega na wskazaniu konkretnego przepisu prawa, tj. numeru artykułu (paragrafu, ustępu), oraz aktu prawnego z podaniem miejsca publikacji. Przy tym samo odwołanie się przez skarżącego do podstaw skargi lub ich uzasadnienia nie spełnia tego wymogu.

Braki w zakresie wymagań konstrukcyjnych nie podlegają uzupełnieniu, a skarga nimi dotknięta jest odrzucana *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Z podanych względów, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił skargę.